

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 15. marca. [Izv. dop.]

—j.— Mej došlimi ulogami nahaja se vladna predloga o načrtu zakona, s kojim se mej posamezne producente razdeli takozvani „kontingent“, t. j. količina onega špirta, koji se se bode obdačil z nižjim davkom 35 gld. od hektolitra. Željno so to predlogo pričakovali člani odsekovi niti izvoljeni pododsek ni maral ter tudi ni mogel lotiti se svoje naloge in spuščati se v nadrobno pretresanje žgarnjarskega davka, predno se mu ni predložil zakon o razdelitvi kontingenta.

Poljakom obetala je vlada, da njih pomisleke proti novemu davku na žganje potolaži z ugodnimi določbami glede odmerjenja kontingentirane količine. Kolikor je razvideti v tem hipu, vlada dosihmal ni dosegla svojega namena. Nezadovoljnost mej poljskimi poslanci raste z dne do dne. Položaj je še bolj težaven in zamotan, nego l. 1886, ko je petrolejska carina toliko razburjenosti prouzročila v državnem zboru. Pomenljivo znamenje je vsekako, da je stari Grocholski, merodajni voditelj poljske delegacije, zapustil svoje zimsko bivališče v Opatiji na obalih Reškega zaliva ter na Dunaj prihitel mirit in posredovati. Stari, telesno oslabei Grocholski navzlic slabemu vremenu na Dunaji — to je pač nek signum temporis!

Sicer je zbornica vso denašnjo sejo bavila se z zakonom o katehetskih plačah ter ga niti v generalni debati ni rešila. Zastonj je bil posvaril in opominjal poslance koncem zadnje seje predsednik, naj nekoliko skrajšajo svoje neskončne govore. Koj prvi govornik, dr. Kronawetter, odgovarjal je predsednikovemu pozivu s tem, da je danes govoril malone dve celi uri. In kaj je povedal? Branil je stališče, naj se cerkev povsem loči od države, stališče torej, kateremu se sicer ne da odrekati doslednosti, katero pa navzlic vsemu temu vender v denašnjih razmerah ni izpeljivo. Misel ga je vodila, naj se potrebnost za katoliški verouk na ljudskih in meščanskih šolah pokrije ali iz verskih zakladov, ali pa potom prostovoljnih darov, nikakor pa ne z davčnimi krajcarji. Prvo je nemogoče, kajti verski zakladi posameznih dežel

— le dva izvzemši — se pasivni, drugo sredstvo pa očitno nasprotuje duhovskemu dostojanstvu. Lehko bi bil zastopnik Dunajskega VIII. okraja zase obdržal konečni svoj nasvet, naj se z veroukom v naši ljudski šoli tako postopa, kakor na Francoskem pod sedanjo ljudovlado. Tam so pač krščanski nauk popolnem odstranili, nadomestivši ga z nekim vodenim ter s političnimi frazami okinčanim npravoslovjem. Ali baš pogled na žalostni propad javne moralnosti in javnega življenja v francoski republiki porok nam je, da se „pia desideria“ demokratičnega govornika glede naših ljudskih še ne bodo tako z lahka obistinila. Spoštujemo dobre lastnosti poslanca Kronawettera, tembolj nam je žal, da se v svoji naglici zatelebi v jednake neslanosti.

Srečen dan imel je danes Poljak Chotkowski. Govornik, po svojem stanu duhovnik in profesor cerkvene povestnice na Krakovskem ušeučilišču, polemizoval je jako spretno proti dr. Weitlofu in Fussu, tudi Kronawettera si je izposodil. Weitlof se je bil skliceval na pruske ljudske šole, češ, da se jim po krivici pripisuje verski značaj. Chotkowski ga zavrne, rekoč, da so mu pruske razmere mnogo bolj znane, nego g. predgovorniku, kajti — rodil se je na Pruskem, tam se je šolal in na tamošnjih ljudskih šolah začel je službovati; iz lastne skušnje mu more tedaj razjasniti organizacijo ljudskega šolstva na Pruskem! Globok utis napravil je tam, ko je Weitlofu odgovarjajoč omenjal one duhovnike, o katerih je načelnik nemškega „Schulvereina“ trdil, da službujejo na nemških šolah grozovito nemščino „lomijo“. Tú je Chotkowski zopet kazal na Prusko ter stigmatizoval ono nečloveško preganjanje poljske mladine, kateri se celó pri krščanskem nauku zabranjuje pouk v materinem jeziku. Ves govor njegov prikupil se je tudi po uglajeni lepi obliki; temu in onemu poslancu duhovskega stanu pozna se časih pri govoru, da je preveč vaje prižnec, — o tem ni duha ne sluha pri Chotkovskem, kojega po današnji razpravi, in morda bolj po osoljeni njegovi kasnejši repliki naravnost prištevamo najspretnejšim debaterjem poljskega kluba.

Generalna govornika sta bila končala, toda predno je zbornica mogla poslušati oba poročevalca,

trebalo je prestatí nekoliko „stvarnih popravkov“. Mladočeh grof Lažansky sicer v parlamentu še ni bil debutoval s kakim večjim govorom, tem marljivejše se pa uri in vadi v manjših ulogah, in zlasti s kakim „stvarnim popravkom“ je takoj na mestu. Danes je oklestil Fussa, le-ta mu je odgovarjal, zopet „stvarno“ ter se pri tej priliki znosil tudi nad Chotkovskim. A tú je našel svojega mojstra! Preje že je poljski govornik bil predbečival Fussu, da hoče za duhovščino uvesti tako zveni „Brodkorbgesetz“, sedaj je na veliko veselost cele zbornice konštatoval, da liberalni zastopnik Opavski hrepení vrh tega še po — „Maulkorbgesetz“!

Besedo zadobi sedaj poročevalec manjšine, prof. Ed. Suess. Poslanci obkolijo slovečega govornika, pričakujejo da se mu posreči, kaj novega iztubtati o tem že neprimerno premetem predmetu. Ni se uresničilo pričakovanje — Suess govoril je sicer z navadnim efektiranim pathosom, zopet mu je obmolkol glas pri onih odstavkih, od katerih se je nadejal največjega učinka, oči se mu pogostoma polnile solz, uporabljal je sploh vsa sredstva govorniške kokete, velika in malenkostna, mnogo pohvale je žel pri svojih pristaših, ali desnica ga že predbro pozna, in tudi grožnja njegova o najskrajnejših korakih nemške opozicije za slučaj, ako se vsprejme Liechtensteinov predlog, nobenega desničarja ni prestrašila.

Po Suessovim govoru bi bil moral konečno besedo imeti poročevalec večine dr. Czerkawski, toda na njegovo željo odložilo se je nadaljevanje debate na prihodnjo sejo. Pred koncem seje objavi predsednik, da mu je došlo več interpelacij, katere se prečitajo mej njimi jedna, koja je izročil Mladočeh Vašaty radi postopanja vojaških oblastev nasproti češkimi vojakom. Prečital se je tudi šolski predlog Lienbacherjev; ker ga je podpiralo zadostno število poslancev, odstopil se je šolskemu odseku.

Mesta, trgi in narodnost.

× Slovani so bili in so še zdaj po največ poljedelski narod. Kjer so se naselili, postavila si je vsaka rodbina svoj dom v sredi zemljišča, katero

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik. XXIII.

(Dalje.)

— Vedno me strašijo. Da bi govorili — ne govoré ne, temveč tako resno gledajo.

Saj ga tudi vi ne ljubite. Ali pomnite, kako ste se prej z njim prepirali? Jaz niti ne vem, čemu se prepirate, a vidim, da ga vrtite tako in tako . . .

Fenička pokazala je z rokama, kako je po njenem mnenji vrtil Bazarov Pavla Petroviča.

Bazarov se je nasmehljaj. — Če bi me pa on premagal, ali bi se potegnili vi za-me?

— Kako bi se potegnili za vas? Sicer pa se vas ne premore tako hitro.

— Mislite? Jaz pa poznam roko, ki bi me lahko z jednim prstom prevrgla, ako bi hotela,

— Kaka je ta roka?

— Ali tega ne veste? Poduhajte, kako lepo diši roža, koja ste mi dali.

Fenička stegnila je vrteck ter približala obraz cvetici . . . Rutica zdrknila jej je z glave na ramo; pokazala se je mehka množina črnih svetlih izlaha razmršenih las.

— Čakajte poduhaj bom z vami, rekel je Bazarov, nagnil se in jo vroče poljubil na odprta usta.

Vzdrlhela je, uprla se z obema rokama v njegove prsi, a uprla se je slabo, in on mogel je ponoviti in nadaljevati svoj poljub.

Sub kašeli čul se je za bezgom Fenička skočila je najedenkrat na drugi konec klopice. Pavel Petrovič se je prikazal, priklonil se malo in rekši z nekako zlobno otožnostjo: „vi tu“ — odšel je. Fenička je takoj pobrala vse rože in odšla iz klopice. „To“ ni bilo prav, Evgenij Vasiljič! — zašepetala je odhajaje. Očitno karanje slišalo se je iz njenega šepeta.

Bazarov spomnil se je drugega, nedavnega dogodka in sramoval ter zaničeval se je. A takoj zmajal je z glavo, ironično pozdravil sebe „s formalnim ustopom mej seladone“ ter odšel v svojo sobo.

Pavel Petrovič pa je odšel z vrta in polagoma korakaje dospel v gozd. Ostal je ondi dovolj

dolgo in ko se je vrnil k zajutreku, vprašal ga je Nikolaj Petrovič skrbno, če je zdrav, tako mu je potemnel obraz.

— Saj veš, da se mi časih izlije žolč, odgovoril mu je mirno Pavel Petrovič.

XXIV.

Čez dve ure potrkal je na dveri Bazarovlje.

— Oprostite se moram, da vas motim v vaših učenih opravkih, začel je, sedaje na stol poleg okna in opiraje se z obema rokama ob lepo palčico z slonokoščenim ročajem (navadno hodil je brez palice) — a prisiljen sem, da vas prosim, da mi žrtvujete pet minut svojega časa . . . nič več.

Ves moj čas vam je na uslugo, odgovoril je Bazarov, ki je občutil nekak krč v obrazu, ko je jedva Pavel Petrovič prestopil sobin prag.

— Pet minut je za-me dovolj. Prišel sem vas nekaj vprašat.

— Vprašat? O čem?

— Blagovolite poslušati! Začetkom vašega prebivanja v hiši mojega brata, ko se mi je še ljubilo govoriti z vami, slišal sem vašo sodbo o mnogih predmetih, a koliko se spominam, pogovarjal se nisva niti midva, niti se ni govorilo v moji

je nameravala obdelovati, da si pridobi živeža in drugih za življenje potrebnih sredstev. Mesta in trgi navstali so stoprv v poznejših časih. v rimski dobi, ko so si zmagovalci sredi prvotnih naseljenikov v v svoji varstvo zgradili in utrdili tabore, še obilnejše pa v srednjem veku, ko so gospodujoči knezi in vitezi pa tudi nemški škofje privabili v deželo mnogo tujega življa, ki se je zbiral pod zaščito njihovih gradov. Posebno pri nas Slovencih se je vršilo to naseljevanje skozi stoletja tako, da je večina mestnega in trznega prebivalstva zlasti na Štajerskem in Gorenjskem bila nemška, dočim so se po Goriškem, Istrskem in Notranjskem množili Lahi in karnijeli. Kmetstvo prebivalstvo pa je ostalo prvotno slovensko, ker so se meščani in tržani le pečali z rokodelstvi in trgovino ter niso marali za težavno kmetijsko delo, tem manj, odkar so kmetje ponehali biti svobodni lastniki svojih zemljišč ter so postali graščinski robovi.

Obrtniki in trgovci v mestih in trgih so bili torej tuje nam narodnosti vsaj po večini, kajti tudi Slovenci, ki so se izučili pri teh mojstrih ali se lotili trgovine, pridružili so se meščanstvu v jeziku in nazorih in popustili so svojo narodnost. Nemški živeli v mestih in trgih se je tedaj množil po dvojnem potu, po novih nemških naseljenicah, a to ne izdatno, tembolj pa po raznarodenih Slovencih. Ta proces vršil se je do novejšega časa, dokler ni narodnostna ideja storila konca nenaravnemu položaju, po katerem je peščica mestnih prebivalcev hotela biti druge narodnosti, nego masa naroda, ki jo obdaja in pomnožuje in od katere se živi in uspeva.

Preobrat pa se je godil skokoma in hitrejšje, nego smo pričakovali, jasen dokaz silne elementarne moči narodne ideje. Naše glavno mesto Ljubljansko je bilo še pred tridesetimi leti, kakor zlata Praga, prava nemška naselbina mej Slovenci, z nemškim mestnim zastopom, z nemškim magistratom, nemškimi tvrdkami in nemškimi napisi. Res, da je že tačas se po mnogih hišah in rodbinah govorilo slovenski pa v javnosti vladala je le nemščina. Dvakratnega hudega napora je trebalo predno smo si osvojili slovensko središče. Druga mesta in trgi po Kranjskem so že prej ali slej pokazali svoj narodni značaj, najpozneje Postojna.

Težje je šlo na Štajerskem in po Istri. V spodnjestajerskih mestih in trgih je od nekdaj bilo več nemških naseljencev, nego na Kranjskem in sploh nemštvo bolj ukoreninjeno. Zato celo v okrajih, ki slove po svoji vzbujeni narodnosti, mej Dravo in Muro, ni še v mestih prodrla narodna večina in so na primer zastopi v Ptuiju, v Ormoži, v Ljutomeru, v Šent Lenartu, še v nasprotnih rokah. Ravno tako mesteca in trgi okolu Pohorja. V Savinjski dolini jedino še v Celju vlada nemška stranka, a že zelo podjedena je in ko bodo vsi Slovenci bližje in daljše okolice prišli do spoznanja, da le oni krepijo ta življenj, ker ga gmotno podpirajo, potem bo tudi Celje dobilo tisto lice, katero mu gre kot središču zavednega slovenskega prebivalstva. Ravno tako Ptuj, Slovenska Bistrica, Konjice, Slovenjgradec in kar

prisotnosti o dvoboju, o dvoboju v obče. Blagovolite mi povedati, kako mnenje imate o tem predmetu.

Bazarov, ki je pri ustupu Pavla Petroviča ustal, prisedel se je na konec mize in prekrizal roki.

— To je moje mnenje, rekel je: — a teoretiškega stališča je dvoboj — neumnost, a s praktičnega stališča — to je druga stvar,

— To je, vi hočete reči, če sem vas le razumel, da bi se, kakršna koli bi naj bila vaša teoretiška sodba o dvoboju, v praksi ne dali zaliti, ne da bi zahtevali zadoščenja?

— Popolnoma ste razumeli mojo misel!

— Jako dobro. Jako rad slišim to od vas. Vaše besede rešujejo me nevednosti . . .

— Iz neodločnosti, hočete reči.

— To je vsejedno; izražam se, da bi me razumeli; jaz . . . nisem semeniška podgana. Vaše besede rešujejo me neke žalostne potrebe. Sklenil sem, da se bijem z vami.

Bazarov izbulil je oči. — Z manoj?

— Gotovo da z vami.

— A čemu, prosim?

— Lahko bi vam povedal vzrok, začel je Pavel Petrovič. — A raje molčim o njem. Za-me ste tu odveč, jaz vas ne morem trpeti, jaz vas preziram, in če vam to ni dosti . . .

Očesi Pavla Petroviča sta se zablistala . . . Tudi Bazarovu sta se zažarila.

(Dalje prih.)

je tacih mej Slovenci raztrošenih mestic in trgov. Istra pa si je v poslednjem času prisvojila mnogo terena, katerega so Lahi že bili zmatrali za svojega. Vsaki dan čitamo o novih zmagah in kmalu bode laščina potisnena nazaj do morskih obal.

Kar mi z veseljem, opazovali so nasprotniki z nejevoljo, in tega jim ne moremo zameriti, samo v tem se močno motijo, ako mislijo, da bode mogoče ustavljati vršeci se prevrat po organizaciji nemškega obrtništva proti rastočemu slovenskemu. Nedavno je poslanec Celovške trgovinske zbornice, bivši uradnik učnega ministerstva Dummreicher, govoril v nekem Dunajskem društvu o narodnem položaju nemškega obrtnega stanu. Pretakal je bridke solze, da so v mnogih cvetočih mestih na Češkem in Slovenskem starodavno naseljeni nemški meščani izgubili jeden volilni razred za drugim. Kjer je še pred 20 ali 30 leti stal nemški župan na čelu, tam zdaj niti jednega Nemca ni v zastopu. Nemci so postali tujci v lastni (?) domovini. Tako se je godilo v Pragi, v Plznu, v Ljubljani, v mnogih manjših mestih, v Sudetskih deželah in po julijskih alpah. In uzroki te nepovoljne prikazni? Po trditvi Dummreicherjevi odprava prejšnjih predprav obrtniškega stanu, kakor da bi to le nemškega obrtnika zadelo in ne tudi slovenskega in drugi vzrok, ki se iz ust učenjaka še bolj čudno glasi, nova šolska organizacija, po kateri je postala omika vseobča in prodrla v najširje kroge ljudstva. Iz nižjih slojev narodove mase urinili so se novi elementi mej staro nemško meščanstvo ter ga izpodrinili. Že je Dunaj v nevarnosti, da ne bode poplavljen od čeških obrtnikov, ki imajo že večino v čevljarški zadruzi. Zato kliče Dummreicher k križarski vojski proti slovanskemu obrtnemu stanu.

Iz navedenih stavkov govori oni nemški šovinizem, kateri ne more zapopasti, da imajo tudi drugi narodi pravico do eksistencije in razvoja svojih duševnih in gmotnih interesov. Vsak slovenski ali češki obrtnik in trgovec mu je usiljenec v sfero, katero zmatra za svojo nedotakljivo lastnino. Hlapec, rokodelski učenec, pomočnik, komij ali k večjemu knjigovodja, bi smel biti Slovenec, a do samostalnega obrta ali trgovine se pospeti, to je predrzno in se ne spodobi za potomca nižjih slojev človeške družbe, kakor mora parija ostati vse žive dni parija.

Iz tacih izpovedanj naših nasprotnikov pa si tudi mi posnamemo svoj pouk. Mesta in trgi so imeniten faktor za vsak narod. Oni so središča celega dotičnega okraja, kamor se steka tudi kmetstvo ljudstvo, bodi si da ima opraviti v uradih ali poskrbeti si potrebnega blaga pri trgovcih in obrtnikih. Narodno mišljenje mest in trgov torej več ali manj upliva na kmetstvo ljudstvo, narobe pa tudi okolica pritiska na središče, ako se zave svoje moči. In ta sila je velika. Kajti vsa mesta in trgi, še Ljubljane ne izvzemši, navezani so na dohod iz okolice.

Da si prisvojimo še tiste kraje, kateri, čeprav sredi slovenskega prebivalstva ležeči, hočejo biti nemški, ni nam treba nič drugega storiti, nego se ravnati po starem geslu: Svoji k svojim! Naročujmo svoja dela le pri narodnih obrtnikih, kupujmo le pri narodnih trgovcih, obiskujmo le narodne krčme in kavarne, nalagajmo svoj denar le pri narodnih denarnih zavodih, hodimo le k narodnim zdravnikom in, če že ne moremo živeti brez pravn, dajmo za služek le narodnemu advokatu. Od notarja in uradnika pa zahtevajmo, opirajoči se na zakon, da z nami slovenski občujeta in uradujeta. Bodimo dosledni in neizprosni, kjer gre za pravice naroda, in v malo letih se bode naštel še več imen mest in trgov, kjer je bila, a je ni več starodavne nemške večine.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. marca.

Lienbacherjevega predloga o konfesijalni soli ne odobravajo niti nemški konservativni listi izvzemši „Politische Fragmente“, kateri nikdar ne morejo dovolj prehvaliti upokojenega dvornega svetnika. „Vaterland“ pe misli, da bode Lienbacher s svojim predlogom le škodoval stvari, kajti napravil bode razpor mej desničarji. Tega naj Lienbacher nikar ne misli, da bi za njegov predlog glasovala levica, nekatere stranke na desnici bodo pa temu predlogu tudi odrekale podporo, zaradi njegovih centralističnih tendencij.

Nemški dijaki Graškega vseučilišča porabijo vsako priliko, da pokažejo svojo velikonemško mišljenje. Dijaska društva „Styria“, „Frankonia“ in „Carinthia“ so porabila tudi smrt nemškega cesarja in odposlala so oficijalne zastopnike k pogrebu

v Berlin. Ministerstvo notranjih zadev je pa ukazalo namestništvu, da naj razpusti dotična društva.

Slovaki z Ogerskega se tako močno izselujejo v Ameriko, da že vlado skrbi, kaj početi, ker bode v kratkem primankovalo pridnih delavcev. Izselovanje je pa zakrivila vlada sama, ki je premalo gledala na narodno-gospodarsko blaginjo slovaškega naroda ter ga zatira v narodnem oziru. Mnogo se pa bede Slovakov krivi židje, ki odirajo ubogi narod.

Vnanje države.

Bolgarska vlada še nič ni odgovorila na izjavo Turčije, da bivanje kneza Ferdinanda v Bolgariji ni zakonito. Čakati hoče, kak upliv bode na bolgarsko politiko imela smrt nemškega cesarja. Ruski veleposlanik je pa že turško vlado opominjal, da naj pozove Koburžana, da ostavi Bolgarsko. Pristavil je pa, da je to le njegov osebni svet.

Ruski listi, zlasti oficijozni, jako laskavo pišejo o Nemčiji, napadajo pa Avstrijo. Vidno je, da bi Rusi radi razdrli avstrijsko-nemško zvezo. Tako piše „Novoje Vremja“, da si Avstrija prizadeva, da bi zopet pridobila prvenstvo v Nemčiji. Zaradi tega bi rada Nemčijo zamotala v vojno z Rusijo. Tripelaljanca je le nevarnost za mir. Nemčija in Rusija lahko ohranita mir brez tripelaljanca. Vsi ruski listi izražajo nado, da Nemčija ne bode podpirala Avstrije, ko bi imela vojno z Rusijo.

Agitacije za Boulangerja se na Francoskem vedno širijo. Njegovi pristaši so sklenili, da ga bodo v vseh volilnih okrajih postavili za kandidata, kjer bodo mandat za zbornico izpraznjen. Mej radikalno stranko napravile so te agitacije razpor. Rochefort s svojimi pristaši poteguje se za Boulangerja, dočim je Clémenceau proti njemu.

Novi nemški cesar je imenoval je generala Blumenthala maršalom in mu je poslal svojo maršalsko palico, da jo tako dolgo rabi, da zanj drugo narede. Blumenthal bil je v vojni s Francijo načelnik generalnem štabu III. vojske katerej je bil po veljnik cesarjevič, sedanji cesar. — Včeraj sta pruski zbornici imeli skupno sejo. V njej je prečital knez Bismarck izjavo novega cesarja, v katerej zagotavlja, da se bode držal politike očeta svojega in pred vsem gledal na srečo in blagostanje domovine. Vestno se bode ravnal po ustavi in varoval veličje krone. Ker pa zaradi slabega zdravja na ustavo priseči ne more, naj se zadovoljita zbornici z izjavo da bode vedno spoštoval ustavo in vladal v zmislu zakonov. Zbornica je zaklicala „Cesar Friderik, naš najmilostljivejši kralj in gospod naj živi!“

Mej turško in angleško vrše se pogajanja, da bi Angleži v aprilu prihodnjega leta ostavili Egipt. Zato jim bode pa Turčija dovolila, da bodo angleške vojne ladije smele brez dovoljenja skozi Dardanele. Takemu sporazumljenju bode pa gotovo ugovarjala Rusija, katerej ne more biti prav, da bi angleške vojne ladije lahko prihajale brez ovir v Črno morje, ruske bi pa iz njega ne smele.

Irski vodja v angleškem parlamentu se je preveril, da se pri sedanjih odnosajih ne da doseči posebnih irski parlament. Zato baje hoče zahtevati, da se prestroji in zboljša irska lokalna uprava. S tem pa ni rečeno, da so se Irski odrekli svojim težnjam po avtonomiji, temveč hočejo počakati ugodne prilike. Če bodo zmerneje postopali, utegnejo podkopati tla sedanji vladi, ki jim je jako sovražna. Salisbury se bode mogel le tako dolgo držati na krmilu, dokler ga podpira jeden del liberalcev. Unijonistični liberalci podpirajo pa sedanjo vlado le zaradi irskega vprašanja. Če Irski zasujejo svojo politiko, se bode morda Hartigton s svojimi pristaši zopet pridružil Gladstonovej stranki in Salisburyjev padec bil bi gotov.

Brazilijska vlada izdelala je nov zakon ob odpravi robstva. Po tem zakonu se bode robstvo v nekaterih pokrajinah odpravilo koncem letošnjega leta, v nekaterih v dveh letih, v ostalih pa do julija 1892. leta. Ne ve se pa, če bode zbornica pritrdila temu zakonu. Vlada je že večkrat predlagala, da se robstvo odpravi, a vselej se je zbornica temu ustavljala. Cesar sam želi odprave robstva in je že pretel, da se odpove prestolu, če se ne ustreže želji njegovi.

„Matica Slovenska“

LXXIX. odborova seja v sredo 14. marca 1888.

Navzočih 17 Ljubljanskih odbornikov; predseduje prof. Josip Marn.

Zapisnik o 78. odborovi seji, pregledan in potrjen, po overovateljih, odbornikih Kržiči in Šubici, se brez ugovora odobri; današnjemu zapisniku sta overovatelja odbornika Kržič in Raič.

Predsednik se spominja pokojnega odbornika prof. Einspielerja. „Matica“ je poklonila na njegovo rakev venec s primernim napisom; pri pogrebu jo je zastopal prof. dr. Sket. „Umelecko besedo“ v Pragi, društvo, s katerim stoji že nad 20 let v zvezi, pozdravila je „Matica“ povodom praznovanja slovesne petindvajsetletnice dné 9. t. m. pismeno. Zlatomašniku prevzvišenemu biskupu J. J. Strossmayeru čestitala bo „Matica“ po svojem odborniku dr. Tavčarji, kateri je bil posebej naprošen, naj v Dijaškovo privzame si kolikor že Slovencev-Matičarjev, ter v deputaciji čestita prvemu podporniku in dejanjskemu pokrovitelju „Slov. Matice“.

Po poročilu gospodarskega odseka vzame odbor na znanje, da so bile računske zadeve iz zadnje dōbe (hišni računi, nagrade) rešene po njegovih sklepih iz zadnje seje.

Računski sklep za l. 1887, proračun za l. 1889. in račun o tujem premoženju, ki jih je gospodarski odsek pregledal in potrdil, odobre se brez ugovora.

Odbor pritrdi nasvetu gospodarskega odseka, da se ima uloga, glaseča se na Tomšičevo ustanovo, Mariborski mestni hranilnici iz uzroka dokaj žaljivega odpovedati in drugej naložiti. Pri tej priliki se je odboru naznanilo, da je vsled predsednikovega naročila bila zadnje dni blagajnica škontrirana in da je bilo v njej vse v pravem redu.

Ma hiši uknjiženi dolg, 2000 gld., ima se v kratkem izplačati in sodnijski zbrisati.

Kolkejeva zadeva se ima vnovič pospešiti in kolikor mogoče društvu na korist konečno rešiti.

Iz poročila književnega: Gledé letošnjih društvenih knjig pritrdi odbor popolnoma nasvetu književnega odseka. Knjige, katere „Matica“ izdá letos, so: 1. Erjavčevi pripovedni spisi I. del. Vredil prof. Fr. Levce. Knjiga bo obsežala kot III. zvezek „Zabavne knjižnice“ krog 15 tiskanih pól. Izšla bo v „Katoliški Tiskarni“. Določi se jej pristojna nagrada. Pravico do izdaje si je „Matica“ kupila od varuha pokojnikovih dedičev. Zaradi premnožega gradiva izide nasprotni izjavi II. del še le prihodnje leto. 2. Letopis za l. 1888. Vredil dr. L. Požar. Vsebina in sestava podobna lanskemu. Večina spisov je že došla, nekaj jih utegne prav kmalu priti; nekaj jih bo „Matica“ pisateljem vrnila. Tiskala bo knjigo zopet „Narodna Tiskarna“; tiskovno korekturo preskrbé pisatelji in urednik; obseg utegne znašati 18—20 pól. 3. J. Apih: Slovenci in leto 1848. Kulturno-zgodovinska stvarna razprava v obregru 16—18 tiskovnih pól, o kateri pravijo presojevalci, da je v resnici zanimljiva. Tiskala jo bo tiskarna Blaznikova.

Na podlagi razpisa častnih daril iz obresti „Jurčič-Tomšičeve ustanove za literarne namene“, došli sta društvu dve povesti kateri sta že pregledala po dva presojevalca. Odbor se odloči, poslati ju še tretjemu presojevalcu. Ako bo jedna ali druga odobrena, utegne iziti še letos kot 4. knjiga v Miličevi tiskarni, ki se je društvu ponudila za tiskarsko delo.

O številu iztisov letošnjih knjig in nekaterih nasvetovanih rečeh na korist „Matici“ naj po predsednikovem prigovoru razpravlja odbor v prihodnji seji.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Dvoje imenovanj.) Skriptorjem na licejski knjižnici Ljubljanski — na mesto Levstikovo — imenovan je Konrad Stefan, suplent na državni gimnaziji v Trstu. Stefan porojen je v Rožnavi na Moravskem, suplentuje že 12 let in ni zmožen jezika slovenskega, a prodril je, dasi je za to mesto prosilo mnogo odličnih slovenskih močij. — Na tabačni tovarni Ljubljanski podelilo se je razpisano mesto tajnikovo trdemu Nemcu, ki je doslej služboval v Fürstenfeldu in ima že 43 službenih let. Na tabačni tovarni je 18 uradnikov, mej njimi pa, če se ne motimo, nobenega Slovenca. Brez vsega družega komentarja opozarjamo naše državne poslance na ti imenovanji, ki sta prav dobra snov za interpelacijo ali pa vsaj umesten podatek za budgetno debato.

— (Dvorni svetovalec vitez Weilen) pride dne 27. t. m. v Ljubljano, da se z gospodi, ki sodelujejo pri cesarjevičevem delu „Avstrijsko-Ogerska v besedi in podobi“ konečno dogovori zaradi podob, s katerimi bode okrašen te knjige tisti del, ki opisuje vojvodino Kranjsko. Razgovor bode v deželnem dvorcu.

— (Državni pravdnik, nadsodnije svetnik g. Persche) je na lastno prošnjo umirovljen in se je dne 18. t. m. poslovil od državnega pravdnštva uradnikov. Namestoval ga bode drž. pravdnika namestnik g. Pajk, dokler ne bode imenovan nov državni pravdnik, za katero mesto je baje „primo loco“ imenovan dr. Gertscher, državni pravdnik v Celji, kot drugi pa g. Pajk.

— (Strossmayerjev večer.) Na vabilo „Pisateljskega društva“, ki je v tej zadevi poprijelo vsega priznanja vredno inicijativo, zbralo se je v soboto zvečer nad 100 častilcev Strossmayerjevih pri Maliči v lepem salonu, okrašenem z ovenčano podobo Djakovskega vladike. Mej navzočno gospodo bila sta župan in podžupan Ljubljanski z mnogimi mestnimi odborniki, več deželnih poslancev in odbornikov, odličnih meščanov, doktorjev prava in medicine, več Sokolov v društveni opravi in drugih zastopnikov inteligence slovenske. Prvi poprijel je besedo „Pisateljskega društva“ predsednik gosp. dr. Vošnjak ter s primernimi in iskrenimi besedami napil preljubljenemu vladarju, cesarju Franu

Josipu. Napitnica ta vsprejela se je z naudušenimi živioklici in godba zasvirala je cesarsko himno, katero so vsi navzočni stojé poslušali. Potem je dr. Vošnjak v slavnostnem govoru risal zasluge in delovanje vladike Strossmayerja, kateremu Slovenci ob njegovi zlati maši pošiljamo najsrčneje želje, proseč osodo, da mu podeli še mnogo let. Govor ta razvnel je naudušene živioklice in celo vrsto drugih govorov, katerim je predmet bil slavni jubilat. Župan Ljubljanski g. Grasselli napil je Strossmayerju kot častnemu meščanu Ljubljanskemu, kot veleumu, ki je vsekdar znal tako izbornu spajati vero in narodnost. A. Trstenjak v daljšem govoru narodu hrvatskemu in navzočnim Hrvatom, Hrvat Levstik Slovincem in vzajemnosti mej obema narodoma, Rus dr. Milkovič v lepem ruskem govoru bodočnosti slovanstva, podžupan Ljubljanski gosp. Petričič v srbskem jeziku in v imenu pravoslavnih vladiki Strossmayerju, katerega naj bi tudi drugi škofje v njegovem blagem delovanju posnemali, inženér Duffé v češkem jeziku v imenu Čehov, podstarosta Nollipa je v imenu „Sokola“ vladiki Strossmayerju kot častnemu članu zaklical „Na zdar!“, ki je vzbudil gromovit odmev. S tem bila je vrsta oficijalnih napitnic zaključena, a za temi prišlo je še mnogo neoficijalnih, iz katerih je odsevala velika ljubezen, ki si jo je v vseh srcih pridobil vladika Strossmayer s svojim uzornim delovanjem. Strossmayerjev večer bil je krasen, vseskozi dostojen svojemu naslovu in hvaležni smo „Pisateljskemu društvu“, da nam ga je priredilo. Kar se banketa samega tiče, radi javljamo, da smo bili s postrežbo jako zadovoljni, kakor tudi z godbo, ki vam je jako marljivo svirala prav lepe, večinoma večeru primerne skladbe.

— (Povodenj na Ljubljanskem barji.)

Od 1862. leta ni bilo na barji take povodnji, kakor včeraj. Jug stajal je velikanske plasti snega, ki jih je nakupičila letošnja zima, v soboto in nedeljo pa je deževalo neprestano in barje postalo je veliko jezero, iz katerega mole le visoka drevesa in hiše, ki so pa večinoma do strehe v vodi. Najhuje prizadete so vasi: Hauptmanca, Črna vas in Lipe. Voda pridrla je v prtilična stanovanja in ljudje so se rešili pod streho, dočim živina stoji v vodi. Veliko krme je pokvarjene in odplavljene, vsa ozimina je uničena. Voda odnesla je tudi mnogo gnoja, napeljanega v jeseni na njive. Nekateri prebivalci rešili so se s tem, da so hišne duri in tramove zvezali z vrvmi in si tako napravili plav, da so prišli na varna tla. Mestni magistrat odposlal je že v nedeljo posebno komisijo nesrečnim barjanom na pomoč. Komisija, ki je imela za preplavljenca tudi živeža seboj, imela je slabe brodnike, ni našla pravega pota, vrnila se je torej v mraku nazaj, ne da bi bila kaj opravila. Včeraj zjutraj odšla je druga komisija z živežem. Vrnili se je zvečer ob 8. uri ter pripeljala seboj 14 oseb iz Črne vasi in 2 živinčet. Osem oseb dobilo je za silo stanovanje na rotovži. Danes odšla je zopet komisija z živežem na barje. Kaka beda vlada v posamičnih, osamljenih barjanskih hišah, o tem še nemamo poročil, a lahko si mislimo, da so prebivalci uprav v obupnem položaji. Včeraj hodili so ljudje kar v nepretrganih tolpah na Grad, kjer jih je v teku dneva bilo gotovo več tisoč, gledat veliko nezgodo in pomilovat nesrečne barjane. Pri tej priliki čulo se je mnogo ostrih besed in s posebno nevoljo omenjal se je jez pri Vodmatu, ki vedno še ni odpravljen. Z Grada bil je v resnici tužen razgled. Do Vrhniške vse v vodi, in celo v Mostah pod Ljubljano, delala je voda nepriliko. Sava je tudi velikanski narastla. Danes voda upada, toda le za nekoliko centimetrov.

— (Družba sv. Cirila in Metod.) Kakor se nam puroča, poslale so v smislu družbinega vodstva peticije za versko-narodno šolo dozdej naslednje podružnice: V Selcih na Gorenjskem, v Senožečah na Notranjskem, v Turjaku na Dolenjskem, v Kropi-Kamnogorici, Meniševski v Begunjah pri Cirknici, v Ribnici, v Litiji, v Trnovo-Bistrici (moška) na Notranjskem, v Vipavi, v Škofji Loki, za Beljaški okraj na Koroškem, Gorenjska Dolina v Kranjski gori, za Cerkljanski okraj na Goriškem, v Gorici, v Ajdovščini. Vodstveno opravništvo nas prosi objaviti: Ako bi katero slavnih podružničnih načelnistev vsled pomote ali vsled preselitve dotičnega gospoda prvomestnika peticijskih in drugih vodstvenih tiskovin ne bilo prejelo, naj blagovoljno naznani vodstvu, da se mu dološljejo.

— (Ljudski shod) bil je v nedeljo popoldne ob 2. uri v Šrajnerjevi pivarni na sv. Petra

cesti. Udeležba bila je tolika, da je ves prostorni salon bil natlačen, k čemur treba vsekakor par sto ljudi. Sklicevatelj g. Arnecl pozdravil je v slovenskem in nemškem jeziku došlece, objasnili v kratkih besedah shoda namen in pozval, občinstvo da si izvoli predsednika Predsednikom bil je izbran g. Kordelič, podpredsednikom g. Brozovič i. t. d. Predsednik Kordelič nagovoril je zborovalce v nemškem jeziku, ter dal besedo najprej nekemu Wegererju, potem pa nekemu drugemu Gradčanu, ki sta oba govorila proti predlogu Lichtensteinovemu, a oba zelo nesrečno. Dasi sta rojena Nemca, vendar niti nemški govoriti ne znata, a kaj rečemo govoriti, niti čitati ne umejeta. Držeč pisani govor v roki, poskušala sta čitati, a mnogokrat nestla zadela pravega stavka; pravega „schlagerja“, začela sta jecljati, ali pa ubrala stavek, ki ni bil s prejšnjim nobeni zvezi. Prav prijateljski bi torej svetovali našim delavcem, naj si tako neukretnih govornikov ne naročajo več, ker je škoda za denar in za čas in ker smo prepričani, da imajo gotovo boljših močij mej seboj. Da so postavili v nedeljo druge govornike na oder, dosegli bi bili lep vspeh. Tretji govornik govoril je slovenski, a uplel mej svoj govor po nepotrebnem par zgodovinskih črtic, ki so bile vladnemu komisarju, magistratnemu svetniku g. Zamidi povod, da mu je segel v besedo in ker se je govornik hotel po robu postavljati, odredil, da naj govornik sploh odstopi. Vsled tega protesti, in ker je bil vrhu tega predsednik toli netakten, da je vladnemu komisarju predbacival „absolutizem“, razpustil je slednji ljudski shod. Gospodom aranžerjem bodi to v pouk, da bodo v bodoče v svojih govornikov izboru previdnejši in da pazno pregledajo in pretresejo vse govore. Le na ta način bodo koristili stvari samej, nikakor pa z govori, ki so brez stvarnega jedra in nemajo družega namena, nego z obrabljenimi frazami v neukretni besedi hujskati in begati delavce. Stvar delavcev in obrtnikov je sveta stvar, treba torej jo gojiti z vso skrbnostjo in pazljivostjo, le tako bode napredek mogoč.

— (Slovensko gledališče) V nedeljo in včeraj imeli smo dve lepi predstavi. Zaradi preobilega, v zadnji hip došlega nam gradiva, moramo poročilo odložiti do jutri, kakor tudi poročilo o koncertu Slavčevem.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolela: 1 moški, 1 otrok. Ozdravela: 2 otroka. Umrli: Nobeden.

— (Zblaznel) je znani gostilničar in hišnik na Viči pri Ljubljani, Janez Vrtačnik, ter bil odpeljan včeraj v blaznico na Studenec.

— (Življenje rešil) je zadnji nedeljo podčastnik deželnih brambovcv, deželnemu brambovcu padšemu pri cukrarnici v vodo. Skočil je v valove Ljubljanske, tako se smejo zdaj zares imenovati ter ga živega spravil na suho.

— (Samomor ali tatvina.) Zadnji soboto našli so na leseni ograji pri gledišči brezrokavnik, v katerem je bila srebrna ura z verižico, blizu Šikcove hiše pa suknjo neznanega človeka. Ker se doslej nihče ni prijavil za te stvari, mogoče je, da je kdo skočil v samomorni namen v Ljubljano.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Djakovo 20. marca. Nedeljo večer Djakovo sijajno razsvetljeno, včeraj zastavami vse hiše odičene, ob devetih slovesna maša, katero z veliko asistencijo daroval vladika. Po maši sprejemanje deputacij. Takoj mej prvimi vsprejete slovenske deputacije. V imenu Ljubljane govoril Hribar. Mej govorom razjokal se vladika. „Slovenijo“ zastopal dr. Marolt za „Sokola“ govoril Turk. Vse Slovence vladika izredno odlikoval. Zagrebškim odposlanstvom naznanil vladika nove darove: 20.000 goldinarjev za ustanovo medicinske fakultete na vseučilišči, 10.000 akademiji, 1000 „Matici Slovenske“, 1000 društvu sv. Jeronima, za deško semenišče v Djakovem 14.000 gld. Pri obedu v imenu Slovencev nazdravil dr. Tavčar, katerega je vladika najsijajnejše odlikoval. Govorili mej drugimi še v imenu Hrvatov zagrebški župan Badovinac, v imenu Srbov dr. Rajakovič, v imenu Slovakov Svetožar Hurban. Potem govoril vladika Strossmayer zagotavlja svoje ljubezen do Slovencev in poudarjajoč svoje stališče glede slovanske liturgije. Vladika izredno dobre volje in trdnega zdravja. Njegova živahnost in fenomenalna zgovornost poraziteljna.

Djakovo 18. marca. Danes predstavile se deputacije. Biskup zlasti slovenske zastopnike, mestnega zastopa, „Sokola“ in „Slovenije“ preljubljivo vsprejel in sporoča narodu slovenskemu svoje pozdrave. Pri obedu laskavi napitnici biskupovi Slovincem odgovarjal dr. Marolt. Biskup posebno spominjal se ranjkih Bleiweisa, Einspielerja in Tomana; radost velika.

Budimpešta 19. marca. Pri Bekesu preplavljeno ozemlje obseza 20.000 oral, mesto v nevarnosti. V Szathmaru zrušilo se je 50 hiš, v Dobu preplavljenih 10.000 oral. Mej Csabo in Bekesom kakor morje, položaj obupen. Csaba, največja vas na Ogerskem, s 24.000 prebivalci večinoma pod vodo.

Berolin 19. marca. Pri cesarjeviči Viljemu pojavila se stara bolezen v ušesih. Zdravi ga dr. Bergmann.

Pariz 16. marca. Mnogo poslancev s skrajne leve protestuje v izjavi proti volilni agitaciji Boulanger-ju na korist. Glasovi oddani za Boulangerja bili bi plebiscit, s katerim bi se svobodni narod odpovedal. Vojaškega poveljnika posezanje v politiko imelo je še vsekdar za naše pravice in pokrajine škodljive posledice. Izjava torej pozivlje volilce, naj nevarno manifestacijo odklonijo.

Rim 20. marca. Agenzia Stefani: V Florenci v palači Pitti prireja se stanovanje za kralja in kraljico, ki prideta tjakaj obiskat kraljico angleško.

Listnica upravnistva. G. dr. R-s na Dunaji: „Narod“ št. 61 imel je samo jedno prilogo. Tedaj dobili v redu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—255)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. marca	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	724.2 mm. 723.8 mm. 724.0 mm.	3.2° C 5.0° C 4.2° C	sl. sev. sl. szh. sl. szh.	dež. dež. dež.	68.8 mm. dežja.
18. marca	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	723.6 mm. 722.1 mm. 720.4 mm.	4.0° C 6.2° C 4.8° C	sl. zah. sl. zah. sl. vzh.	dež. obl. dež.	0.00 mm.

Srednja temperatura 4.5° in 5.0°, za 1.2° in 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20 marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danés
Papirna renta	gld. 77.40	gld. 77.40
Srebrna renta	79.15	79.15
Zlata renta	109.20	109.35
5% marcna renta	92.35	92.30
Akcije narodne banke	858.—	856.—
Kreditne akcije	269.25	267.90
London.	126.90	127.—
Srebro	—	—
Napol.	10.04 1/2	10.05
C. kr. cekini	5.98	5.99
Nemške marke	62.37 1/2	62.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	96	50
Ogerska papirna renta 5%	83	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	101
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	212	50

Zahvala.

Vsem, kateri so nam v boleznih in pri smrti našega nepozabljenežnega pokojnega sina, oziroma brata, gospoda

IVANA ANTONČIČA,

presrečno sočutje dokazali; potem gospodom profesorjem, dijakom, uradnikom in znancem za mnogobrojno udeležitev pri sprevedu, gospodom pevcem za premilo petje, kakor tudi vsem dariteljem lepih vencev izrekajo najtoplejšo zahvalo.

(215)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Moja umrla mož, gospod Janez Kašman, trgovec in posestnik v Škofji Loki, bil je od januarja 1887. leta pri ces. kr. priv. avstrijski zavarovalni družbi „DUNAV“ na Dunaji za slučaj smrti za 2000 gld. zavarovan. — Omenjena družba mi je danes po okrajnem zastopniku, gospodu nadučitelju Franu Pápa v Škofji Loki, zavarovano svoto popolnoma izplačala, — in jaz se čutim prijetno zavezano, po tej poti za to postopanje družbi „DUNAV“ javno zahvalo izreči in društvo „DUNAV“ vsem zavarovanjem potrebnim družinam najtopleje priporočati.

Škofja Loka, dne 15. marca 1888.

J. N. Koceli, priča. Marijana Kašman.
Bogomir Krenner, priča. (216)

Nepresejivo za zobe
je
I. Salicilna ustna voda.
aromatična, ušljiva okrepčajoča, ovira spridene zob in odstranje smučečo sapo. Večja steklenica 50 kr.
II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, ušljiva okrepčajoča in nareja zobe sveče in bele. A 30 kr.
Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno svež v zlogi ter jih raznošila vsi dan po pošti (616—17)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zdravilni rotovž v Ljubljani.
Vse, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA.
Kot gotovo uplivaajoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravilniki pri trebnih boleznih, zaslužanju krvi, zlati žili, boleznih na jetih in ledicah ter skoraj vseh drugih boleznih, mrzlici, povišanih, spuščanjih, zapiranjih i. d. Prodaja se v vseh spletijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.
Lasiniki: bratje Loser v Budapešti. (307—33)

Tujci:
19. marca:
Pri **Maličih:** Gšur, Pirker, Eiselt, Koleda z Dunaja. — Hočevan s Koroskega. — Kremer iz Škofeloke.
Pri **Stonu:** Plaschitz z Dunaja. — Dr. Wolf iz Gradca. — Viktor, Dolobio iz Trsta. — Bačič z Reke.
Pri **bavarskem dvoru:** Centić iz Wolfsberga.

Umrli so:
17. marca: Makso Zamejce, peka sin, 6 1/2 mes., Gradišče št. 12, za božastjo.
18. marca: Matilda Habe, kurjača hči, 1 1/2 dec, Tržaška cesta št. 19, za božastjo. — Jožefa Heleta, delavka, 47 let, sv. Petra cesta št. 62. — Ciril Zorman, mokrja sin, 7 m., sv. Florjana ulice št. 7, za kozami. — Jožef Slane uradnega sluga sin, 8 dni, Cesarja Jožefa trg št. 1, za oslabljenjem. — Amalija Černe, pošnega sluga hči, 8 mes., Poljanska cesta št. 33, za jetiko. — Janez Hofer, delavec, 26 let, sv. Florjana ulice št. 11, za jetiko.
19. marca: Henrik Hieng, knjigovodja, 56 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.
20. marca: Veronika Dolinar, zasebnica, 67 let, Fran Jožefa cesta št. 1, za rakom na maternici.
V deželnej bolnici:
16. marca: Janez Čemazar, hlapec, 25 let, za vročinsko boleznijo.
17. marca: Janez Mol, delavca sin, 6 mes., za slabostjo.
19. marca: Janez Slanovec, delavca sin, 10 mes., za slabostjo.

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da bode 26. marca t. l. na lici mesta javna dražba za preložitve okrajne ceste na Dovsko in Litijo pod železnično postajo na Lazah. Začetek dražbe ob 10. uri zjutraj. Dražbeni pogoji in načrt so do tega časa pri načelniku na Viči za pregled razgrnjeni.
Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske, na Viči, dne 14. marca 1888.

(198—2)

Načelnik: And. Knez.

Bouillon-Extract.
Gomolična dišava.
(Trüffel-Würze.)
Fine moke za juho.
Centralna zaloga: Wien, E. Jasomirgottstrasse 6.
Dobiva se v prodajalnicah delicatess in kolonijalnega blaga ter v droguerijah. (902—14)
Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelič, Iv. Müller, rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Dr. Friderik Lengiel-ov
Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pametnega znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim postopkom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.
Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.
Ta balzam zgledi na obrazu nastale gobe in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žolčavost, ogerce, nesno rdečino, zajedee in druge nesnovidnosti na polti. — Cena vreč z navodom vid. gld. 1.50.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji. (745—12)

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130—4)

Moške srajce, komad la. gld. 1.80.
bele in barvaste, komad la. gld. 1.20.
Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gld. 2.—
Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari la. gld. 2.50.
la. gld. 1.80.
Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gld. 1.20.
Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gld. 1.10.
Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatga finiša, — 12 parov gld. 1.20.
Popotni plaidi, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, komad gld. 4.50.
Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, la. gld. 5.50, la. gld. 3.75.
Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 2-10 metra gld. 6.—
Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jäger-jeva sistema, — komad gld. 3.50.
Reformsko normalno perilo (sesajoče pot), srajca ali hlače, po gld. 2.—
Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojeca in 2 zavrhana ovrtnika, gld. 2.50.
Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 6-5 metrov gld. 3.—
Ženske srajce iz šifona, vezane, — 3 komadi gld. 2.50.
Ženske srajce iz močnega platna, z zobei, — 6 komadov gld. 3.25.
Ponočni korseti iz šifona, bogato okinčani, — 3 komadi gld. 1.80.
Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gld. 3.—
Ženski predpasniki iz oksforda, kretona ali surovega platna, 6 komadov gld. 1.60.
Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gld. 1.50.
Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatga finiša, 6 komadov gld. 1.20.
Mohairski glavni robci v vseh barvah, — 3 komadi gld. 1.20.
Foilski glavni robci, lepi dessins, — 6 komadov gld. 1.20.
Letni Jersey-jopiči iz čiste volne, v vseh barvah, komad gld. 2.50, tamburiran gld. 4.—
Žepni ropci z barvastimi kraji, dvanaestorica za go-spode gld. 1.20, za dame gld. 1.—

Uzorci

zastonj in franko.